Изида и Озириса. Иди тамъ, дето те викатъ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ и остави на мира слугитѣ ми.

— Не, — отговорила Смъртьта; до като не ми дадешъ житно зърно, нѣма да се махна.

— Нищо нѣма да ти дамъ, — отговорила Алчностьта ~~коравосърдечно~~.

И пакъ се разсмѣла Смъртьта, свирнала презъ пръсти и ~~презъ~~ по въздуха прелетѣла една жена. На челото ѝ било написано Чума. ~~Чума било написано на челото ѝ~~ и ~~ята~~ орлякъ ~~пернати~~ изгладнѣли лешояди хвърчали около нея. Тя простряла крилетѣ си надъ долината и ни единъ човѣкъ не останалъ живъ.

И Алчностьта ридаейки избѣгала въ ~~Сетнѣ избѣгала користьта презъ~~ горатѫ ~~лѣса~~, а Смъртьта ~~[illegible]~~ яхнала червения си конь и ~~се юрнала да бѣга и~~ го пришпорила по-~~скоро~~ бързо отъ вихъра.

И ~~отъ~~ изъ ~~камъни~~ тинята отъ дъното на долината ~~долината камъка дъното на~~ ~~долината изъ камъни~~ почнали да излизатъ дракони и различни ~~страшни~~ ужасни люспести ~~гадове~~ чудовища, а чакали идвали тичешкомъ по пѣсъка, силно поемайки ~~[illegible]~~ въздуха презъ ноздритѣ си.

Заплакалъ младичкиятъ ~~кралъ~~ царь и ~~казалъ~~ попиталъ:

— Кои бѣха тия хора и какво търсѣха?

— Рубини за царската корона, — отговорилъ нѣкой задъ гърба му.

Младичкиятъ ~~кралъ~~ царь трепналъ и, като се обърналъ назадъ, видѣлъ единъ човѣкъ облѣченъ